

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlkozásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Egyesületünk működésének kezdete.

Ide-oda másfél éve lesz annak, hogy az erdészeti és vadászati altisztek ezreinek közös óhajására s mindnyájuk nagy öröme az országos erdészeti és vadászati altiszti egyesület ha nem is tette, de legalább névleg megalakult s kidolgozott és az annak idején megtartott országos gyűlés által elfogadott alapszabályok megerősítés céljából a belügy-ministeriumhoz felterjesztve lettek. Másfél év elég hosszú idő, mely alatt sok üdvöset és hasznosat lehet cselekedni s mi erdészeti és vadászati altisztek mégis alig tettünk valamit arra nézve, hogy a lerakott alapon való folytatóságos építésre bár csak gondoltunk volna, hanem úgyszólván ölbe tett kezekkel, tétlenül bízunk magunkat a sorsra, mely tétlenséget talán annak tulajdoníthatnók, hogy a tette hivatottak az alapszabályok jóváhagyása előtt nem mertek cselekedni. Egy pár buzdító szó, mely részint lapunkban, részint szűkebb körben elhangzott, volt az egyedüli életjel, melyet magunkról adtunk. Az embernek szinte kedve támadt azt hinni, hogy addig, míg mi alapszabályainknak jóváhagyását vártuk, az intéző körök ezek jóváhagyásával éppen azért késlekedtek, mert látni akarták, hogy vajjon megindított mozgalmunk nem volt-e pusztaszalmaláng, melyet nem csak valamely vihar, hanem a legkisebb fuvalom is kioltani képes.

Az én egyéni nézetem az, hogy éppen ez a tétlenségünk oka az alapszabályok jóvá-

hagyásánál tanusított késedelmezésnek, mert tetterönket még gyöngének tartják nagy feladatokat megoldásához s kivált a kezdet nehézségeinek leküzdéséhez. Rajtunk már most a sor, hogy mutassuk meg érettségünket s azt, hogy minden akadályokkal megküzdeni úgy most, mint a jövőben képesek vagyunk és leszünk.

Ilyen kiételek elosztatására minden lehető el kell követnünk s megmutatnunk, hogy a cselekvés óráját készen várjuk, hogy akkor midőn majd megszólal a hívó szózat, nem fog minket készületlenül találni. Eddig az időpontig kell megfeszítenünk minden erőnket, hogy annak idején habozás nélkül, felvértezve állhassunk ki a csatasíkra.

Mi tehát a teendők addig, míg alapszabályaink jóváhagyást nyernek? Azt hiszem, hogy a kartársak legnagyobb része azt fogja mondani: sürgetni kell a felterjesztett alapszabályok jóváhagyását s annak megtörténte után összegyűlnünk Budapestre vagy máshová az alakuló gyűlés megtartására s az egyesület működésének életbeléptetésére stb. Itt azonban az a kérdés merül fel, hogy tulajdonképpen ki is menjen el arra a gyűlésre, mert hogy oda mindnyájan nem mehetünk, az mindenki előtt világos, nem mehetünk pedig két okból: először, mert ezt nem engedi ismert szegénységünk, másodszor pedig nem engedi ezt az erdészeti szolgálat érdeke sem. A képvisel-tetéssel pedig félő, hogy sokan úgy járnának, mint ahogy azt lapunk 47 számában Leszher Alajos tisztelt kartársunk közli s mely általa leirt eset azt hiszem hogy nem áll magában

elszigetelten, hanem akad még több hozzá hasonló is, csak hogy talán mások hallgatnak az ő bajaikról, vagyis akadnak olyanok is a kartársak közt, kik ígérnek fűt-fát, azután pedig óvatosan visszavonulnak. —

Ilyen esetek pedig nagyon alkalmasak arra, hogy még a lelkesültebb hiveknek is kedvüket szegjék s elkedvetlenítsék a küzdelemnek tovább folytatásától, mert utóvégre nem is lehet kívánni, hogy a szinte szűk anyagi viszonyok közt élő egyesek mások jóvoltára sajátjukból erejüket meghaladó módon költsenek. A vége pedig ennek utoljára is a teljes tétlenségre és elernyedésre vezet.

Ezt az igen komoly bajt idejekorán kell megelőznünk s egy kis frisséget, üdeséget hoznunk testületünkbe s megválasztanunk a helyes irányt, melyben haladnunk kell.

Ez a helyes irány meg van nekünk adva jóváhagyás alatt álló alapszabályaink 20 §-ában, mely szól a következőképen: „Egyesületünk szervezése és igazgatása belső és külső.”

Nekünk az alakulás előkészítésénél az alapszabályok eme szabványát megfordított sorrendben kell vennünk s először megalakítanunk a külsőt és csak azután a belső szervezést, melyhez a lelkesebb kartársaknak nem hogy mielőbb, de azonnal hozzá kell fogniok. Értem ez alatt azt, hogy már most kell meg-

kezdeni a külső körök megalakítását, mi utóvégre sem nagy szellemi, sem pedig nagy anyagi megterheléssel nem jár, mert szűkebb körben nem nagyok az utazási költségek. Igyekezni kell a kartársakat lehetőleg a központokba összehozni, itt velük megértetni, hogy mi az összejövetel célja, felhívni őket kötelező nyilatkozattételre, hogy országos egyesületünkbe belépnek a 9. § harmadik bekezdésében jelzett beiratási díj lefizetése mellett. Központoknak legjobb lenne talán az erdőfelügyelőségi székhelyeket venni, ez azonban korán sem annyira irányadó, mint inkább, hogy lehetőleg az összes kartársak által minél könnyebben legyen elérhető a gyülekezés helye. Ilyen gyűléseken azután komoly gondolkozású kartársakkal lévén dolgozunk, ezekkel már előre megállapodhatunk a leendő fiók elnökének, jegyzőjének, pénztárosának s a választmányának személyeire nézve.

Ha már most a fiók egyletek megvannak, akkor milyen könnyű lesz majd megalakítani a központi szervezést és igazgatást is! A megalakult külső fiók egyletek ugyanis már előre megtarthatják tanácskozásait s megnevezhetik és kijelölhetik azokat a tagjaikat, kik majd hivatva lesznek őket annak idején az országos alakuló gyűlésen képviselni. Hasonló lesz ez a szervezés a katonai kiképzéshez, hol szinte először az egyes ember, azután a

TÁRCZA.

Vadász-évad.

Irta: Várkonyi Dezső. — (A „Hazánk” után.)

Egy ismerősöm, aki az ingyenmesterségnek kiváló hive és művelője, egész határozottsággal állította a minap, hogy az angyalok a mennyországban minden ünnep- és vasárnap fiatal fogolypecsenyét esznek lencsepüreevel. Hát bizony a gyöngye fogoly nem utolsó komedencia; ismerem magam is — nem ugyan a mennyi körökben, de idelenn e nyomorult sártekén — sok öreg vadászt, aki megveti a nyul-, őz- vagy szarvasgerincet, oda se néz a vadsértésroulade-nak, ellenben él-hal a gyöngye gábler finom melle husáért.

Dani bácsi a nyugalmazott óbester, aki ennek dacára kitűnő vadász, szintén nagy tisztelője e pecsenyének. Julius utolsó napjaiban, a tilalmi idő vége felé

már nap-nap után járja az öreg, bottal a kezében, a vadászterületet. Eleinte azt hittem, hogy a nyügbe vert szenvedély hajtja ki a mezőre, hanem aztán rájöttem, hogy a tapasztalt okos vadász furfangja, előregondolása egyszerűen előzetes kémszemléket tartat vele.

Megleptem egy júliusvégi alkonyatkor a nyírfaterdön, amint az árokparton mereven figyelt az ötvenholdas makkkrakás felé.

— Mire leskelődik, Dani bátyám?

Szótlanul intett, hogy üljek melléje a puha gyöpre. Vagy egy negyedórát segitettem neki hallgatni, mikor egyszerre a csak félöles gazzal, kóróval, tüskével borított makkkrakás balsarkán megcsirren az öreg fogoly csikorgó hangja, hivogatva megszáledt csibéit. A következő pillanatban ugyanez a hang csaknem közvetlenül előttünk; majd jobbról, közelebb, távolabb egymásután felhangzik a hivogató csirregés.

A Dani bácsi szemei ragyognak, botjával mindig az új hang irányában dőföd és félhangon dörmegve olvas:

sor, majd a szakasz, végül pedig a század nyeri kiképzését s így mire oda jut, hogy súlyos feladatokat kell megoldania, azok már mindenre teljesen felkészülve találják. Bizonbajos is lenne csupán csak ujonczokkal egyszerre ezredgyakorlatokat kezdeni.

Kérdem már most, hogy ha így az egész országban megalakitjuk előre a fiók egyleteket s kimutatjuk ez által, hogy nem egy pár rajongó, hanem egész nagy tömege a lekesedőknek óhajtja országos egyesületünk megteremtését, mi lenne az akadálya alapszabályaink jóváhagyásának?

Nehogy pedig az előadottakat bárki is csak pusztá szóbeszédnek tekintse, értesitem a tisztelt kartársakat, hogy Sopron vármegyében hatan kezünkbe vettük a dolgot, hogy ügyünket ilyen irányban fejlesszük, minek igazolásául alább közlöm az általunk erre vonatkozólag felvett jegyzőkönyvet. Munkálkodásunk sikeréről majd annak idején lapunk útján fogunk beszámolni, addig is arra Isten áldását kérem.

Pilnik András
védkerületi erdőőr.

Jegyzőkönyv

Felvétetett Lajtaszentmiklóson 1900 évi augusztus hó 19-én a sopronmegyei közbirtokosságoknál alkal-

mazott védkerületi erdőőrök választmányának ülésén.

Jelen voltak az alulirottak. A tanácskozás tárgyát képezte az alakuló országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesület ügye, melyet az alulirottak szintén örömel fogadnak.

Miután az országos egyesület az alapszabályok 20 §-a értelmében belső vagy központi és külső illetve fiók igazgatásra szorul, azért már most időszerűnek látja az alulirott választmány, hogy Sopronmegye és környékére vonatkozólag alakuljon meg a fiókegyesület. Ennek feladata lesz legkésőbb 1901 évi január hó 1-től működését megkezdeni a már megalkotott és felsőbb jóváhagyás czéljából felterjesztett alapszabályok értelmében.

E fiók egyesület tagjai lesznek mindazon jelentkező erdészeti és vadászati altisztek, kik Sopronmegyében vagy környékén tényleges szolgálatban állanak, arra való tekintet nélkül, vajjon azok az erdő-törvény 17 §-ában megjelölt erdőbirtokosoknál vagy magán uradalmak erdészeténél alkalmaztatnak.

Hogy a fiókegyesület működését a kitűzött időben meg kezdhesse, az alulirott választmány szükségesnek tartja elhatározni a következőket:

1. Utasittatik a választmányi elnök és jegyző, hogy az ismert alapszabályokat nyomassa ki, úgy szintén a leendő tagokhoz intézendő felhívást a jelen jegyzőkönyv csatolása mellett annyi példányban, a mennyit a szétküldésre szükségesnek tart, s azokat a legrövidebb idő alatt posta útján intézze az érdekeltekhez.

2. Utasittatnak az 1 pontban nevezettek, hogy eljárásukról jelentést tegyenek a választmánynak, továbbá pedig intézkedjenek, hogy az „Erdészeti Ujság”-nak közlés czéljából jelen jegyzőkönyv megküldessék.

— Egy... kettő... négy... hat... nyolc...! Nyolc csapatom van, öcsém! — kiáltja végül diadalmasan. — És még hozzá milyen csapatok! Tegnap alkonyatkor egyet felriasztott valami fogolyéhes bestia, hát volt benne vagy harminc darab gyönyörű gábler, csaknem anyányiak már.

Csettengett a nyelvével. Most már hát megértettem, hogy miért járja az öreg a határt: az esti fogoly-koncertek nyomán számbaveszi az állományt s mikor augusztus 1-én a törvény leszedi a bilincset a vadász-kézről, kívülről tudja, hogy a terület melyik részén kiadós a fáradtság.

Ime, ez idén egész határunkban leggazdagabb volt a makkkrakás s elseje után természetesen ideszólt az első puskás-vizitünk, kivittük magunkkal a kis kadétot is, aki most ismerkedik a különbséggel a Mannlicher, meg a Lancaster között s az idén a legjobb kuncaftja a puskapor áruló füszeresnek.

Olyan a vadászatban az ilyen koca-jäger, mint a házard-játékban a kezdő kártyás. Rendszerint neki jár a legjobb kártya, de nem tud vele élni.

Nem most is alig, hogy beállottunk, majd felemelte a kadétot egy óriási csapat fogoly. A felszállás robajától s a megriadt anyamadár rikácsoló hangjától eláll egy pillanatra a kocavadász szívverése, de aztán csak kapja a puskát s vaktában beledörrent majdnem egyszerre mind a két csővel a csapatba.

— Ne, te, ne; — korholja Dani bácsi az ifjut. — Mire való ez a nagy sietség? Ereszd ki a csapatot aztán célozz meg egyet belőle, az legalább biztosan esik, ha még nem másik kettő is vele. Az öregjit meg hagyjad menekülni, mert ha azt kilövöd a csapatból, az apróságot összeszedi a vércse, kánya, meg a róka.

Kárbaveszett tanítás. A következő percben egy ökölnyi süldő-nyul ugrik meg a lába mellől és zig-zug futással keresi a menekülést a nagy füben. Hát nem elkapja a hév a kadétot és beledurrant a fü közé, letarolva jó darabon a száraz kórót s egész porfelhőt csapva fel a porhanyós talajból. A nyulacska, szerencsére, sértetlenül menekül, ellenben megnyikkan az öreg urnak Lord-kutyája, a melynek a bundájába belefurakodott egy pár szem 14-es sörét.

3. Felhatalmaztatik az elnök és jegyző, hogy a jeletkező tagoktól feliratkozási díj fejében 2 koronát szedhessen és azt az erdészeti egyesület szervezése körül fölmerülő kiadásokra fordíthassa, szemelött tartva a lehető takarékoságot, és a kiadásról elszámolás tétessék a választmány előtt.

Az 1 pont alatt jelzett felhívás a következő szöveggel nyomattassék ki:

N. N. urnak . . . -ban. 1899 évi július hó 11-én Budapest székesfővárosában megtartott erdőaltishti congressuson tárgyalva lett azon mód, mikép lehetne az erdészeti és vadászati alisztek helyzetén segíteni a jövőre nézve, mikor azok elemi csapás, betegség vagy előregedés esetén szolgálat képtelenné válnak?

Ismeretes, hogy a nevezettek közül kevesen vannak oly szerencsés viszonyok között, hogy javadalmazásuk révén tudnának megtagarítani annyit, mennyivel bekövetkező munkaképtelenségük esetén nyomorukon segíteni tudnának. A mi pedig a szolgálatadók által nyújtott nyug- vagy kegydíjakat illeti, azok rendesen oly csekélyek, hogy csak kevés nyomor enyhítést nyújtanak. De igen kevesen vannak olyanok, kik e csekély jóságban részesülnek. Már pedig a szolgálatadó birtokosoktól sem lehet többet kívánni és őket arra kényszeríteni, hogy köteleztessenek jövőnkről gondoskodni, különösen ott, hol maguk is mostoha viszonyok között vannak. Az embernek, legalább az életre valónak nem szabad a sorsát teljesen csak másokra bízni, hanem annak intézésére magának kell befolyjni, mert hiszen azért van észszel és gondolkodó tehetséggel megáldva, hogy önmagán segíteni tudjon, így nyilván való, hogy az erdészeti altishti személyzetnek sem szabad mindent másoktól várni, hanem neki magának is kell törekednie azon, hogy helyzete

javuljon, kiváltképp pedig saját és családja jövője a lehetőséghez képest biztosíttassék.

Itt pedig önkénytelenül mutatkozik a szükségessége annak, hogy az országban szétszórt személyzet egyesüljön és egymást kölcsönösen támogassa.

Ez eszméből kiindulva megalakult az „Országos erdészeti és vadászati altishti nyugdíj és segély egyesület,” melynek tervezett és a fenti napon elfogadott alapszabályait van szerencsénk a Tisztelt czimnek ide csatoltan meg küldeni.

Az egyesület országukban szétszórt tagjaira való tekintettel, az alapszabályok 20 §-a intézkedik, hogy az egyesület fiókegyletek alakjában szervezkedjék és ily formában központilag igazgatás alá essék.

Alulirottak mint a sopronmegyei közbirtokossági erdészeti altisztek által választott tagok válalkoztunk arra, hogy a leendő Országos egyesület fiókegyletét Sopron és környékére vonatkozólag megalakítjuk.

E czélból felhívjuk T. urat, hogy ha az ide csatolt szabályzat értelmében fiók egyesületünknek tagja óhajt lenni, úgy sziveskedjék az ide csatolt nyilatkozatot aláírva minél előbb az alulirott elnökség czimére elküldeni.

Együttal annak a reményünknek adunk kifejezést, hogy ajánlatunkat nem fogja vissza utasítani, hanem inkább saját és sorstársai érdekében az egyesület javára iparkodni fog új tagokat ajánlani.

Be kell bizonyítanunk azt, hogy az erdészeti altishti testület is életrevaló és hogy tud lelkesedni a nemes czél iránt. Midőn az országban a legműveltebb és legtekintélyesebb osztályu egyénektől kezdve a legeszerűbb osztályig meg tudják érteni az egyesülés jóvoltát, akkor az erdészeti és vadászati

De már ennek fele sem tréfa! Dani bácsi holmi ragyogó csilagok és mennybeli szentek emlegetésével röviden megmagyarázza a kadétnak, hogy a nyulra még két hétig, a vadász-kutyákra pedig örök időig érvényben marad a vadászati tilalom s azzal elkergeti őt, ki a vetett kukoricába, bóklázzék ott, ahol sem emberben sem vizslában nem tehet kárt.

És most előre! tiporjuk meg a makkrakást. Junó és Lord, a két jó vizsla, mintha csak tudnák, hogy a kadét távoztával biztonságra van az irhájuk, gyönyörűen nyomoznak a sűrűben. A bogáncs-virág fehér pihéje belekapaszkodik a kutya bajuszába, szemöldeibe s bosszantja az orrát, amint egy tisztásra ér, nagyokat prüsszent, aztán keres tovább. Ahol a! Már nyomon is van mind a kettő. Lesunt fejjel, mereven kinyújtott farkkal megállva jelzi, hogy előtte a vad, majd óvatosan előbbre húzódik, mert a fogoly-csapat nyargal előtte, mint megannyi lovaskatona, nincs kedve föltrebbenni a nagy melegben. Csakhogy a Junó se most foglyászik ám először, s jól ismeri a vad praktikáját. Abban hagyja

a huzást, hirtelen kiugrik oldalt és egy kanyarulattal elébe kerül a futó csapatnak. Itt már nincs a szaladásban menekvés, szárnyra kell kelni, hiába! Négy puska-csőből zuhog a serét a madárcsapat közé s kilenc darab gábler szárnyaszegetten, nagy puffanással potyog vissza a fű közé. Az öreg kakas egy pár szárnycsapásnyira még együtt repül a csapattal, majd hirtelen elkezd függőleges irányban emelkedni, felszáll a levegőbe vagy husz-huszonöt méternyire, ott aztán egyet buk-fencezik s holtan esik vissza. A fejébe kapott a szegény egy vagy két szem sörétet, ilyenkor csinálja meg a fogoly ezt a merész emelkedésű, utolsó repülési produkciót.

A kutyák ezalatt szedik össze a zsákmányt s a gyakorlott és szenvedélyes aportőr vén Lord, a lövési eredményekre való tekintet nélkül, a hullott vadnak két harmadát szolgáltatja be a gazdájának. Hja, a vizsla is akkor ér valamit, ha szemes.

Még egy-két felvert csapattal diskurálgattunk puskaszóval és ime nincs már üres akasztója a tarisz-

altiszti testületről csak nem tételezhető fel, hogy ezt megérteni ne volna képes!...

Hivatalnokok, iparosok, kereskedők, gyárimunkások, hivatalszolgák, napszámosok, hordárok s. t. b. tudnak egyesülni, csak az erdészeti altiszti testület nem volna erre képes? ... Ez nem tehető fel rólunk, mert mibennünk is meg van erre nézve egy képesség valamint a jóra való törekvés. És erősen hisszük, hogy a közel jövőben be fogjuk bizonyítani, hogy Magyar hazánk területén szétszórt kartársainkkal egy életerős erdészeti és vadászati nyugdíj és segélyegyesületet fogunk megalakítani. —

K. m. f.

BARÁTH FERENCZ,
nádasi védk. erdőőr
mint a választm. jegyzője.

PILNIK ANDRÁS,
lajtsztniklósi védk. erdőőr,
mint a választm. elnöke

SCHMIDT FERENCZ,
márcfalvai véd. erdőőr
mint választm. tag.

SZTRHÁRSZKY JÁNOS,
ágfalvai védk. erdőőr,
mint választm. tag.

ORBÁN JÁNOS
szt. margiti védk. erdőőr
mint választm. tag.

KOLOS ISTVÁN
nyéki védk. erdőőr
mint választm. tag.

Még egyszer: „a szakiskolások pusztulása.”

Kedvelt lapunk 31-ik számában „Szakiskolások pusztulása” című közleményre visszatérve, legyen szabad nekem is egy kis adalékkal szolgálnom ahhoz, hogy hol keressük ennek a pusztulásnak az okát, egyuttal kimutatván azt is, hogy panaszra nem csak a szakiskolásoknak, hanem a magán szorgalom útján vizsgázottaknak is alapos okuk van.

Egy Biharvármegyében fekvő nagyobb uradalomban, melynek erdeje kezelési szempontból az erdőtörvény 17 §-a

alá esik s így szakvizsgázott erdőőr alkalmazása mulhatlan kellék, folyó év július elsejére egy II-od osztályu erdőőri állás volt üresedésben. Erre az állásra többen folyamodtunk s akadtak köztünk egy erdőőri szakiskolát végzetek, valamint olyanok is kik megfelelő gyakorlat után az erdőőri sz. kvizsgát magán uton tették le s így nem lehetett arra nézve kifogás, hogy megfelelő képesítéssel bírók nem pályáztak, mégis mi történt? Az, ami olyan nagyon gyakori eset a magán uradalmaknál, hogy mi szakképzettek és képesítettek valamennyien mellőzve lettünk, az állást pedig egy olyan egyén nyerte el, ki még talán életében soha sem látott erdőt s így körülbelül annyit ért az erdészethez, mint hajdu a harangöntéshez.

Ez azonban még hagyján, mert hiszen ehhez már hozzá vagyunk szokva s idegeink annyira meg vannak edzve, hogy az ilyen mellőztetés nem érint nagyon fájdalmasan, de van itt még más oldala is a dolognak. Az erdőtörvény ugyanis az erdőőröktől megkívánt kellékek közt megkívánja a feddhetlen előéletet is, már pedig a mi mellőzésünk mellett kinevezett egyén csak nemrégiben lett a vasuttól — hol alkalmazva volt — különféle s meglehetősen a becsületbe vágó visszaélések miatt elcsapva s így bizon nála minden egyébről lehet szó, csak feddhetlen előéletéről nem.

Pedig csodálatos dolog, hogy az illető uradalom nem okult még a saját példáján, mert tudomásom szerint a közel multban ugyancsak ilyen egyénnel töltött be egy I. osztályu erdőőri állást, de bizon csakhamar kénytelen volt utilaput kötni a talpára.

Nehogy pedig valaki azt higgye, hogy én itt tisztán csak rágalmazni akarok, mert szóserint való igazság az, a mit elmondtam. Nekem eszemágában sincs azt vitatni, hogy vajjon a szakiskolázott, vagy a magán szorgalom

nyának, mindegyiken csüng egy-egy csukott szemű, feketelábu fogoly, sőt némelyeken kettő, három is.

Pedig a hü vizsla megint áll.

Ohó! ezuttal azonban nem fogoly-szag bántja az orrát; szemei zöldes fényben égnek, hátán fel van borzolva a szőr és a farkával ütemre csapkodja jobbra-balra a száraz kórót. Persze, hivatlan és jogtalan vadász-kollégára akadtunk, egy vén cirmos kandur gömbölyödik ott a széles lapu tövében. Nem röstelli a fáradságot a tolvaj, hogy a várostól egy órányira kikutorogjon egy kis fogolypecsenyére. A hosszú kirándulás hivatalos titulusa mezei egerek fogdosása volna ugyan, de ime a vén ravasznak most is ott libeg bajuszán egy csomó togoly-toll, árulója a bűnös orvvadász-szenvedélynek.

Egy durranás és a köteles rögtönítélet végre van hajtva. Még Junó ad kifejezést az ősi fajgyűlöletnek azzal, hogy a véres tetemet párszor feldobja a levegőbe és ezzel mára befejeztük a gyilkosságokat.

Az erdőszélen puha pázsit hív pihenőre. A fogolytetemeken mindenekelőtt bizonyos szakácsművészettel

elegyes vadász-műtét hajtatik végre, nehogy a nagy melegben romlásnak eredjen az izes hus.

Aztán a csöndes alkonyórán előkerül a tarisznyából egy kis szalonna, sonka, parisi, no meg kulacs is telve jóféle somlaival. Annyi tipródás után jól esik egy kis falatozás. A kadét is előkerül üres kézzel ugyan de olyan puskapor-füstös ábrázattal, mintha diadalmas ütközetből tért volna meg. Elpufogatott vagy félfont puskaport s most sovár szemekkel nézegeti a füre kiteregetett fogolyhullatömeget.

Ahogy ott csöndben falatozunk, megint mindenfelől halljuk a csikorgó csirregést. A szétszórt csapatok vezérei keresik a családtagokat, amik felelgetnek is. ki közletről, ki távolabbról. Mire a nap lemegy egészen, a még élők bizonyára együtt lesznek már.

Ezen közben a kadét hirtelen a puskához kap és óvatosan céloz felfelé az árokparton. Hát jó szeme van a gyermeknek! Vagy harminc lépésnyire egy vén róka somfordál ki az erdőből a makkrakás felé. Lompos farkát lomhán huzza a pázsiton, óvatosan lépked, meg-

utján szakvizsgázott erdőőr derekabb, csak azt az egyet kívánom, hogy az, ki pályánkra lép, tiszta jellemű s arra érdemes legyen

Valóban itt lenne már az ideje annak, hogy az erdőtvény teljes szigorával s minden ponton végrehaj-tassék, mert míg ilyen itt leírt példát tapasztalnak az erdészeti altiszti pályára készülő, nemcsak saját kedvüket elvesztik attól, de még a másokét is lelohasztják s a vége az lesz, hogy az altiszti személyzet tekintélye a nem kö-zéje tartozó elemek miatt a helyett hogy emelkednék, fokozatosan és folyton süllyedni fog.

Egy bihari előfizető.

Névjegyzéke

azoknak az erdészeti és vadászati alkalmazottaknak, kik az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesületbe leendő belépésüket bejelentették.

Sor-sz.	Név	Lakhely	Megye
458.	Fischer Károly . . .	Nyitra-Sárfő	Nyitra
459.	Bögözy Gyárfás . . .	Miskolcz	Borsod
460.	Szigeti János . . .	Oasa	Szeben
461.	Kiss János . . .	Szabar	Baranya
462.	Grün Ferencz . . .	"	"
463.	Mészáros Tamás .	Kemenes-Szt.-Péter	Vas
464.	Bajnok István . .	Hont-Börzsön	Hont

megáll, hallgatja a hívogató fogolycsirregést és sunyi pofával fordul a hang irányába. Hallotta a vén tolvaj az imént a lődözést, tudja, hogy pár sebesült fogoly rendszerint elmarad a tüskésebb bozótban, azokat szeret-né vacsorára összeszedgetni.

Éppen az árokparton akar leereszkedni, mikor eldőrdül a kadét puskája.

— Brávo! — kiáltja Dani bácsi és nyomban megbocsátja a Lord bundájába tévedt serétszemeket; a kadét kivételképpen talált s a róka nagy bukfenceel dőglötten vágódik az árokba.

A beldog puskás fel is ugrik, hogy odarohanjon, de az öreg elkapja a kabátja szárnyát.

— Szerencsétlen! ne menj közel hozzá.

— Hiszen már nem mozog! — mondja naivul a kadét.

— Nem ám, de mozog az a millió apró ugrán-do-zó állat a bundájában! Rókához, ha nyáron közel mégy, uthosszat vakarózol — azt mondja az álmoskönyv. Ellenben még egyet belelőhetsz, nehogy idő előtt fel-támadjon a vén rabló.

Még ez a lövés is jól esett a kadétnak, akit ez a siker egészen megvigasztalt a délutáni kudarcért.

Különfélék.

Izgalmas medvevadászat. Zemplén vármegye Zboj község határában és annak környékén fekvő erdőségben nagyon elszaporodtak a medvék s nagy károkat okoztak a zboiaknak szarvasmarháikban, miért is ezek földesuruk Lobkovitz Rezső herczeghez azzal a kéressel fordultak, hogy rendelje el a fenevadakra a hajtóvadászatot, mit az el is rendelt s erre annál nagyobb szükség volt, mert azok már annyira vér-szemet kaptak, hogy a legelőmarhát fényes nappal és a pásztorok szemeláttára is megtámadták. Így esett meg ez a napokban is, midőn egy hatalmas medve neki esett a tehéncsordának és egy üszőt abból ki-szakítván, azzal hamarosan végzett, ezzel azonban meg nem elégedett, hanem utánna ment a csordának s még egy tehénnek kiontván a beleit, lakmározni kezdett. A szegény állat tulajdonosa nem mert a medvéhez közeledni, lelkenedezve futott az erdészhez, ki erre a kezeügyébe eső vadászokat azonnal beczitálta s miután két község népe kiállott hajtónak, kimentek az erdőre. Az eleresztett kutyák csakhamar ráakadtak a medvére az erdőszelelen, ez pedig a csaholás elől menekülni igyekezett, ekkor azonban egy bátor tót legény utját állotta s rá is lőtt, de elhibázta, annyit azonban mégis elért, hogy a maczkó a vadászok vonala felé vette utját s egyenest az urasági erdőörnek ment, ki egy jól irányzott lövéssel leterítette. Bár a golyó a medve szívért roncsolta szét, ennek még volt annyi ideje, hogy hátsó lábaira állva az erdőörre támadjon, a legválságosabb pillanatban azonban összeesett s kiadta páráját. A hatalmas állat hossza 2-30 méter volt. V. L.

A koponyacsont fehérítéséről. Hogy a szarvas, őz vagy zerge koponyacsontja fehér maradjon, a koponyát verőfényes napon egy fazékba tesszük s azt egy óra hosszáig jól kifőzzük, azután egy tompa késsel levakarjuk s a nap sugarainak legkevesebb 4 órán át kitesszük. Ilyen elbánás mellett a koponyacsont állítólag örök időre olyan fehér marad, mint az elefánt-csont. Így írja ezt egy osztrák szaklap.

Hamis bankók mindenfelé. Csak nemrégiben fogtak el Kolozsvárt és környékén egy számos taggal bíró bandát mely hamis tizforintosakat gyártott, most pedig Budapesten egy másik banda került hurokra, melynek feje dr. Takáts Zoltán volt ügyvéd s mely a feleországot behálózta és az előbbinél nagyobb szabás-ban munkálkodott, mert ez már százasokat fabrikált, még pedig igen ügyes és alig felismerhető utánzatok-ban. (Itt minden félreértések elkerülése végett ki kell nyilatkoztatnunk, hogy lapunk egyik bandával sem állt összeköttetésben s így feltétlenül rá van utalva azokra az előfizetési díj hátralékokra, melyeket számos tisztelt olvasónk nyilván abban a tévhitben nem küld be, hogy magunknak is külön bankóprésünk van.)

A mesterség elől. A mesterség nemes levél. Ezt tartották nagyon sok ideig jó Magyarországon s volt is látszata az iparos büszkeségnek. Ma pedig mihelyt bele-kóstol valaki a lateiner pálya kétes gyönyörűségeibe, azonnal külön legény akar lenni az iparosnál. Nagy-váradról írják, hogy a dengelegi tanító fia, aki midősze tizenégyéves volt s megbukott a gimnáziumban, a robogó vasut elé feküdt, mert az édes atyja suszterinasnak adta.

A fiu megfutott az iparos pálya szégyene elől s a robogó vonat elvégezte a reábizott gyilkos munkát. Mikor a dengelegi tanító fia haláláról értesült, maga is öngyilkossági kísérletet követett el, de nem halt meg.

Szerkesztői üzenetek.

Varga V. Antal urnak. Terecseny L. J. kartársunk csakugyan beküldött 23 kor. 10 fl-ért, mely összeg addig, míg az alapszabályok jóváhagyást nyernek, gyümölcsözőleg a postakarékpenztárba tétetett. Hogy neve a névsorból kimaradt volna alig hisszük, de majd utánna nézünk, mert megvallva az igazat, oly sok a teendőnk, hogy erre alig szakíthatunk egy kis időt az éjjeli órákból. Ha tévedésből csakugyan nem került bele, a legközelebbi számban pótolva lesz. Most siettünk ezzel az üzenettel nehogy bármely félreértések támadjanak. Üdvözet! **Csáky Bálint** urnak, Szurdok. A magyar példabeszéd, hogy nincs rosszabb a rossz szomszédnál, nem csal mert ime Önt is tévedésből ilyen szomszédal cseréltük fel s ebből eredt a galiba, melyért szíves elnézését kérjük. Előfizetése csakugyan a folyó év végeig rendezve van. **Novák Imre** urnak, Böhönye. Fenti üzenet Önnek is szól. Előfizetése e hó végeig van rendezve. **Bodó László** urnak, N.-Fülöp. Ön neheztel, hogy a röpirat árát kértük s kéri magát a további felszólítástól megkímélni. Igaz, hogy tőlünk hiba volt egy helyett két példányt küldeni, de Önnek is az lett volna az első teendője, hogy a tévedésből oda küldött második példányt azonnal visszautasítsa vagy minket a hibára figyelmeztessen, ekkor bizonyára mi sem kértük volna, az árát, annál kevésbé, mert hiszen nekünk az ilyen kérések tekintélyes költségünkbe kerülnek. A visszaküldött példányt megkaptuk s így béke velünk! **Kádár Imre** urnak, Siklód. A két hiányzó számot újból megküldtük.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

HIRDETMÉNY.

Alólirott zárdauradalom részéről ezennel pályázat nyitattik egy erdőőri állásra, melyre törvény szerint előírt szakképzettséggel bíró erdőőrök pályázhatnak. Javadalmazás 600 korona készpénzfizetés, szabad lakás egy hold konyhakerttel, saját használatára szükséges tűzifa, 4 darab szarvasmarha és 3 darab kis marhának az erdőben való szabad legeltetése mellett.

Kérvények intézendők: Zárdauradalom igazgatósága, Meszics (Temes m.) u. p. Versecz.

Argirovits Nektarius
zárdá administrator.

3—3

Kitünő minőségű slavonsiai

Tölgymakkot

nemkülönben mindenféle erdészeti magot ajánl a

MAGYAR MAGPERGETŐ GYÁR

Faragó Béla,

Zala-Egerszegen.

Minden kiállításon kitüntette; legutóbb
Párisban ezüst éremmel. 1—12

Legjobb és legolcsóbb

VARRÓGÉPEK

FEDÁK ISTVÁNNÁL

Bécs VI. Mariahilferstrasse 49.

★ Árjegyzék ingyen és bérmentve. ★

Az „Erdészeti Ujság” Könyvpiacza.

Az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél megrendelhetők:

1. Fónagy József:

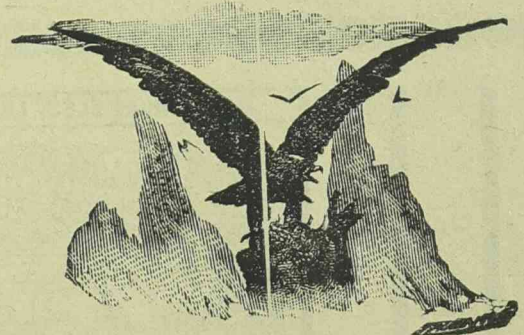
„A vizsla idomítása”, diszkötésben 6 K.
„A fáczán és fogoly vadászata”, diszkötésben 6 K.

2. Podhradszky Emil:

„Az erdő és annak fentartója hazánkban a második évezred elején” (Röpirat) füzve, bérmentetlen 1 K.

Ajánlott küldéssel minden mű 35 fl. több.
Ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe.

Az Erdészeti Ujság
szerkesztősége.

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szőrmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitünő munka, művészi kivitel.

BUDAPEST, II, Donáti u. 16.

A természet } állattani, vadászati és halászati
és Halászat } képes folyóirat. Egy évre 6 kor.
Megjelenik havonként kétszer.
Mutatványokat ingyen küldünk.

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítási, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a be-
tekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megren-
delők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megren-
delések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket meg-
téveszteni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyújthatnának.
Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez
szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb
figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan meg-
bízott erdészeti egyenruha-szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János.

Szeged.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltnak.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.